

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Hannover (Germania) la 28 aprilie 2017 –
Reinhard Wittmann/TUIfly GmbH**

(Cauza C-228/17)

(2017/C 231/22)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Hannover

Părțile din procedura principală

Reclamant: Reinhard Wittmann

Pârâtă: TUIfly GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Absența pentru motive medicale a unei părți semnificative a personalului însărcinat cu efectuarea zborurilor operatorului efectiv de transport aerian, este o împrejurare excepțională în sensul articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 ⁽¹⁾? În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: care trebuie să fie ponderea persoanelor absente pentru a admite o asemenea împrejurare?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare: absența spontană a unei părți semnificative a personalului însărcinat cu efectuarea zborurilor operatorului efectiv de transport aerian, motivată de o grevă neconformă cu legislația muncii și cu contractul colectiv de muncă („grevă spontană”) este o împrejurare excepțională în sensul articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul nr. 261/2004? În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare: care trebuie să fie ponderea persoanelor absente pentru a admite o asemenea împrejurare?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ prima sau la a doua întrebare: împrejurarea excepțională trebuie să fi existat cu privire la zborul anulat sau operatorul efectiv de transport aerian poate să elaboreze un nou plan de zbor pentru motive economice?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la prima sau la a doua întrebare: noțiunea de caracter evitabil se raportează la împrejurarea excepțională sau la consecințele producerii împrejurării excepționale?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Vilniaus miesto apylinkės teismas (Lituania) la 9 mai
2017 – UAB „Renega”/AB „Energijos skirstymo operatorius”, AB „Lietuvos energijos gamyba”**

(Cauza C-238/17)

(2017/C 231/23)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Vilniaus miesto apylinkės teismas

Părțile din procedura principală

Reclamantă: UAB „Renega”

Pârâte: AB „Energijos skirstymo operatorius” și AB „Lietuvos energijos gamyba”

Întrebările preliminare

1. Obiectivul privind „garantarea acordării de stimulente corespunzătoare operatorilor de sistem și utilizatorilor de sistem, atât pe termen scurt, cât și pe termen lung, pentru a spori eficiența în ceea ce privește performanța sistemelor, precum și integrarea pe piață”, prevăzut la articolul 36 litera (f) din Directiva 2009/72/CE⁽¹⁾ pentru autoritatea de reglementare în îndeplinirea atribuțiilor de reglementare definite de Directiva 2009/72, trebuie înțeles și interpretat în sensul că se opune neacordării de stimulente (neplății compensațiilor pentru serviciul de interes public sau limitării acestora)?
2. Având în vedere că articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2009/72 prevede că obligațiile de serviciu public trebuie să fie clar definite, transparente, nediscriminatorii și ușor de verificat și că articolul 3 alineatul (6) din Directiva 2009/72 prevede că acordarea de compensații financiare persoanelor care prestează servicii de interes public se realizează într-un mod nediscriminatoriu și transparent, este necesară clarificarea următoarelor aspecte:
 - 2.1 Dispozițiile articolului 3 alineatele (2) și (6) din Directiva 2009/72 trebuie interpretate în sensul că se opun limitării stimulentele acordate prestatorilor de servicii de interes public în cazul în care aceștia își îndeplinesc în mod corespunzător obligațiile pe care și le-au asumat în legătură cu prestarea serviciilor de interes public?
 - 2.2 Obligația prevăzută în legislația națională care privește suspendarea plății compensațiilor financiare acordate prestatorilor de servicii de interes public, independent de activitățile de prestare a SIP desfășurate de prestatorul de servicii de interes public și de îndeplinirea obligațiilor asumate de acesta din urmă, însă care stabilește ca motiv pentru limitarea (suspendarea) plății compensațiilor pentru serviciile de interes public și condiționează efectuarea acestora de îndeplinirea de către o persoană asociată prestatorului de servicii de interes public (aceeași întreprindere deținând o participație de control în cadrul acestei persoane și al prestatorului de servicii de interes public) a activităților și a obligațiilor atunci când înregistrează în contabilitate compensațiile pentru consumul serviciilor de interes public calculate pentru întreprinderea în cauză, trebuie considerată ca fiind discriminatorie, neclară și ca reprezentând o restricție din punctul de vedere al concurenței loiale în sensul dispozițiilor articolului 3 alineatele (2) și (6) din Directiva 2009/72?
 - 2.3 Obligația prevăzută în legislația națională care privește suspendarea plății compensațiilor financiare acordate prestatorilor de servicii de interes public, deși prestatorii de servicii de interes public sunt în continuare ținuți să își îndeplinească pe deplin obligațiile contractuale legate de servicii de interes public, precum și obligațiile contractuale corelate impuse întreprinderilor care cumpără energie electrică, trebuie considerată ca fiind discriminatorie, neclară și ca reprezentând o restricție din punctul de vedere al concurenței loiale în sensul dispozițiilor articolului 3 alineatele (2) și (6) din Directiva 2009/72?
3. În temeiul articolului 3 alineatul (15) din Directiva 2009/72, care prevede obligația statelor membre de a informa Comisia Europeană, la fiecare doi ani, cu privire la modificările aduse tuturor măsurilor adoptate pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu universal și de serviciu public, un stat membru care a adoptat, în cadrul reglementării naționale, un act normativ care stabilește temeiurile, normele, precum și un mecanism de limitare a compensației datorate prestatorilor de servicii de interes public, are obligația de a informa Comisia Europeană cu privire la un astfel de nou act normativ?
4. Prin prevederea în legislația sa națională a unor temeiuri, norme și a unui mecanism care să permită limitarea compensației datorate prestatorilor de SIP, un stat membru încalcă obiectivele de punere în aplicare a Directivei 2009/72 și principiile generale ale dreptului Uniunii (principiile securității juridice, încrederii legitime, proporționalității, transparenței și nediscriminării)?

⁽¹⁾ Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE (JO 2009, L 211, p. 55).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 10 mai 2017 – Ibrahima Diallo/ État belge

(Cauza C-246/17)

(2017/C 231/24)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État